

Mooseksen ylösnousemus

”Ei edes ylienkeleli Mikael, kiistellessään Mooseksen ruumiista Paholaisen kanssa, rohjennut herjata eikä tuomita tätä, vaan sanoi: ’Nuhdelkoon Herra sinua!’” (Jujud. 9.)

Avaintekstit:

- 4. Moos. 20:1-13;
- 5. Moos. 31:2;
- 5. Moos. 34:4;
- 5. Moos. 34:1-12;
- Jujud. 9;
- 1. Kor. 15:13-22.

Kuten olemme koko neljänneksen ajan nähneet, Mooses on Viidennen Mooseksen kirjan keskeisin henkilö, kun lasketaan vain ihmiset. Hänen elämänsä, luonteensa ja sanomansa ovat nähtävissä läpi koko kirjan. Vaikka Viides Mooseksen kirja on kirja Jumalasta ja hänen rakkaudestaan Israelin kansaa kohtaan, Jumala käytti usein Moosesta ilmaistakseen tuon rakkauden ja puhuakseen kansalleen Israelille.

Kun nyt tulemme tämän neljänneksen loppuun ja Viidennen Mooseksen kirjan tutkistelumme päätökseen, tulemme samalla Mooseksen elämän päätöskohtaan, ainakin hänen maallisen elämänsä päätökseen.

Ellen G. White on ilmaissut asian näin: ”Mooses tiesi, että hänen oli kuoltava yksinään; kukaan mainen ystävä ei saisi palvella häntä hänen viime hetkinään. Se, mikä häntä odotti, oli niin salaperäistä ja kammottavaa, että hän mielessään kavahti sitä. Ankarimmalta koetukselta tuntui hänen eronsa kansasta, jota hän oli hoivannut ja rakastanut - kansasta, johon hän oli niin kauan liittännyt kaiken harrastuksensa ja elämänsä. Mutta hän oli oppinut luottamaan Jumalaan, ja mitään kyselemättä hän uskoi itsensä ja kansansa hänen rakkautensa ja armonsa huomaa.” (2AO 71.)

Aivan kuten Mooseksen elämä ja työ paljastivat paljon Jumalan luonteesta, samoin tekivät myös Mooseksen kuolema ja ylösnousemus.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 25.12.2021

MOOSEKSEN SYNTI, OSA 1

Jumala huolehti ihmeellisesti Israelin tarpeista, jopa heidän luopumuksensa ja erämaavaelluksensa keskellä. Vaikka he olivat täysin ansiottomia, Jumalan armo virtasi heille. Mekin saamme vastaanottaa hänen armonsa, olimmepa kuinka ansiottomia tahansa. Eihän kyse olisi edes armosta, jos se olisi ansaittua!

Runsaan ruoan lisäksi, jota Herra oli järjestänyt heille erämaassa, toinen hänen armonsa ilmentymä oli vesi, jota ilman he olisivat pian menehtyneet erityisesti kuivassa, kuumassa ja autiossa erämaasta. Tähän viitaten Paavali kirjoitti: "[Kaikki he] joivat samaa hengellistä juomaa. Hehän joivat siitä hengellisestä kalliosta, joka kulki heidän mukanaan; tämä kallio oli Kristus." (1. Kor. 10:4.) Ellen G. White lisäsi vielä: "Missä tahansa he matkallaan tarvitsivatkin vettä, sitä kumpusi esiin kallion halkeamista heidän leiripaikkansa lähellä." (2AO 15.)

Lue 4. Moos. 20:1-13. Mitä tässä tapahtui? Kuinka ymmärrämme Herran Moosekselle antaman rangaistuksen?

On helppo ymmärtää Mooseksen turhautuminen. Herra oli tehnyt heille suuria (antanut heidän nähdä merkkejä ja ihmeitä sekä kokea ihmeellisen vapautuksen), ja tässä he viimein olivat luvatin maan rajalla. Ja mitä tapahtui? Yhtäkkiä heiltä loppui vesi, ja kansa alkoi vehkeillä Moosesta ja Aaronia vastaan. Eikö Herra enää kyennyt antamaan heille vettä, kuten oli tehnyt niin usein aiemmin? Totta kai kykeni! Hän kylä pystyisi ja aikoikin antaa heille vettä jälleen.

Katsokaa kuitenkin Mooseksen sanoja hänen lyödessään kalliota, peräti kahdesti: "Kuulkaa nyt, kapinoinjat! Tästä kalliostako meidän muka pitäisi saada teille vettä?" (4. Moos. 20:10.) Voimme melkein kuulla suuttumuksen hänen äänensä, sillä hän kutsuu heitä kapinoinjiksi.

Ongelma ei ollut niinkään Mooseksen vihaisuus, joka oli kyllä paha asia, mutta ymmärrettävää. Ongelma oli siinä, mitä Mooses sanoi: "Tästä kalliostako *meidän* muka pitäisi saada teille vettä?" Ikään kuin hän tai kukaan ihminen pystyisi saamaan vettä kalliosta. Vihassaan Mooses tuntui hetkellisesti unohtavan, että tällaisen ihmeen saisi aikaan vain heidän keskuudessaan vaikuttava Jumalan voima. Hänen jos kenen olisi tullut tietää tämä.

MOOSEKSEN SYNTI, OSA 2

Lue 4. Moos. 20:12, 13. Minkä syyn Herra antoi Moosekselle siihen, ettei tämä pääsisi luvattuun maahan? Ks. myös 5. Moos. 31:2 ja 5. Moos. 34:4.

Mooseksen synty oli muutakin kuin yritys ottaa Jumalan paikka. Lisäksi hän osoitti uskonpuutetta, mikä ei ollut Mooseksen asemassa olevan ihmisen kohdalla puolusteltavissa. Olihan kyseessä mies, joka palavalta pensaalta (2. Moos. 3:2-16) lähtien oli saanut sellaisia kokemuksia Jumalan kanssa, joita muille ei ole suotu, ja kuitenkin tekstissä Jumala sanoo, ettei Mooses uskonut häneen. Mooses osoitti uskonpuutetta siihen, mitä Herra oli sanonut, ja sen seurauksena hän epäonnistui pitämään Jumalan pyhänä israelilaisten edessä. Jos Mooses olisi pysynyt rauhallisena ja toiminut oikein osoittamalla uskoa ja luottamusta Jumalaan, hän olisi kirkastanut Herraa kansan edessä ja ollut esimerkkinä heille siitä, millaista todellinen usko ja kuuliaisuus on.

Huomaa se, miten Mooses oli tottelematon, kun hän ei tarkasti noudattanut Herran käskyä.

Lue 4. Moos. 20:8. Mitä Herra oli käsenyt Mooseksen tehdä? Mitä Mooses sen sijaan teki? (4. Moos. 20:9-11)?

Jakeessa 9 Mooses ottaa sauvan, kuten Herra oli käsenyt. Tähän asti kaikki on hyvin. Jakeessa 11 hän kuitenkin sen sijaan, että olisi puhunut kalliolle, jolloin sieltä olisi virrannut vettä hämmästyttävänä osoituksena Jumalan voimasta, löi sitä. Eikä vain kerran, vaan kahdesti. Ihmehän sekin oli, että kalliota lyömällä saatiin vettä, mutta se olisi ollut vielä suurempi ihme, jos se olisi tapahtunut vain puhumalla kalliolle.

Pintapuolisesti arvioituna saattaa vaikuttaa, että Jumalan Moosekselle antama tuomio oli liian ankara: kaiken sen jälkeen, mitä Mooses oli kokenut, hänen ei sittenkään sallittaisi päästä luvattuun maahan. Niin kauan kuin tätä kertomusta on kerrottu, ihmiset ovat ihmetelleet, miksi yksi ajattelematon teko saattoi johtaa siihen, että häneltä kiellettiin pääsy sinne, mitä hän oli niin pitkään odottanut.

Mikä läksy israelilaisten tuli oppia siitä, mitä Moosekselle tapahtui?

MOOSEKSEN KUOLEMA

Mooses-parka! Koettuaan niin paljon Jumalan yhteydessä häneltä jäi kokematta sen lupaukseen täyttymys, joka oli annettu Abramille vuosisatoja aiemmin: ”Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan.” (1. Moos. 12:7.)

Lue 5. Moos. 34:1-12. Mitä Moosekselle tapahtui?

”Jäätyään yksikseen Mooses kertaili elämänsä vaihtelevia kohtaloita ja vaikeuksia aina siitä lähtien, kun hän hylkäsi hovin ja Egyptin tulevan hallitsijan arvoasemat liittyäkseen Jumalan valittuun kansaan. Hän muisteli niitä pitkiä vuosia, jolloin hän paimensi Jetron laumoja erämaassa, enkelin ilmentymistä palavassa pensaassa ja omaa kutsumistaan Israelin vapauttajaksi. Hänen mieleensä palautui jälleen kuva niistä mahtavista ihmeteoista, joilla Jumala auttoi valittua kansaansa, ja hänen pitkämielinen armonsa kaikkina heidän vaelluksensa ja napinoimisensa vuosina. Kaikista Jumalan toimenpiteistä ja hänen omista rukouksistaan ja ponnisteluistaan huolimatta Egyptistä lähteneestä aikuisten suuresta joukosta vain kaksi oli havaittu niin uskollisiksi, että he saattoivat päästä Luvattuun maahan. Arvioidessaan työnsä tuloksia Mooseksesta tuntui, kuin hänen koetusten ja uhrausten täyteinen elämänsä olisi kulunut miltei hukkaan.” (2AO 72.)

5. Moos. 34:4 sanotaan jotakin mielenkiintoista: ”Tämä on se maa, josta olen puhunut Abrahamille, lisakille ja Jaakobille ja jonka olen vannonut antavani heidän jälkeläisilleen.” Se oli lähes sanatarkka lainaus siitä, miten hän puhui patriarkoille ja heidän lapsilleen aikomuksestaan antaa heille tämä maa.

Herra sanoi myös: ”Minä olen *antanut sinun nähdä* sen, mutta sinä et pääse sinne.” (5. Moos. 34:4, kurssiivi lisätty.) Ei ole mitenkään mahdollista, että Mooses siltä paikalta, jolla seiso, olisi voinut tavallisella näkökyvyllä nähdä kaiken, mitä Herra hänelle näytti: Moabista Danin ja Naftalin alueille asti jne. Kyseessä täytyi olla yliluonnollinen ilmestys, kuten Ellen White antaa ymmärtää.

Voisi melkein luulla, että Herra kiusasi Moosesta, käänsi puukkoa haavassa. *Tänne olisit päässyt, jos olisit totellut minua niin kuin sinun olisi kuulunut.* Sen sijaan Herra näytti Moosekselle, että kaikesta (jopa Mooseksen virheestä) huolimatta, hän aikoi olla uskollinen liittolupaukselleen, jonka oli tehnyt Israelin ja sen esi-isien kanssa. Sitä paitsi Herralla oli jotakin vielä parempaa suunnitteilla uskolliselle, joskin erehtyneelle, palvelijalleen.

MOOSEKSEN YLÖSNOUSE- MUS

”Mooses, Herran palvelija, kuoli Moabin maassa, kuten Herra oli määrännyt. Herra hautasi hänet laaksoon, joka on Bet-Peorin lähellä Moabissa, mutta kukaan ei tähän päivään mennessä ole saanut tietää hänen hautansa paikkaa.” (5. Moos. 34:5, 6.) Näin kuoli Mooses – mies, jolla oli ollut niin keskeinen osa Israelin vaiheissa; mies, jonka kirjoitukset ovat yhä käytössä kristillisissä seurakunnissa ja juutalaisissa synagogoissa.

Mooses kuoli ja hänet haudattiin, ihmiset surivat, ja siinäkö kaikki? Varmasti Ilmestyskirjan sanojen periaate soveltuu tähänkin tapaukseen: ”Autuaita ne, jotka tästä lähtien kuolevat Herran omina. He ovat autuaita, sanoo Henki. He saavat levätä vaivoistaan, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä.” (Ilm. 14:13.)

Mooseksen kuolema ei kuitenkaan ollut hänen elämäkertansa viimeinen luku.

Lue Juud. 9. Mitä tässä tapahtuu, ja miten jae auttaa ymmärtämään sen, että Mooses ilmestyi myöhemmin Uudessa testamentissa?

Meille paljastetaan vain välähdys siitä uskomattomasta kohouksesta, joka tässä oli meneillään. Mikael, Kristus itse, kiitelti Paholaisen kanssa Mooseksen ruumiista. Mooses oli epäilemättä syntinen. Hänen viimeisin tunnettu syntinsä, kun hän otti Jumalalle kuuluneen kunnian itselleen, muistutti kovin paljon sitä syntiä, jonka takia Luciferkin heitettiin pois taivaasta – ”minä nousen pilviä ylemmäksi, olen korottava itseni Korkeimman vertaiseksi” (Jes. 14:14). Kiista Mooseksen ruumiista syntyi varmaankin sen takia, että Kristus vaati Moosekselle nyt luvattua ylösnousemusta.

Miten Kristus saattoi vaatia sellaista Moosekselle – syntiselle, joka oli rikkonut hänen lakiaan? Vastaus on tietysti, että vain ristin perusteella. Kuten eläinuhrit olivat viitanneet Kristuksen tulevaan kuolemaan, samoin Herra nyt selvästi katsoi tulevaan ristiin ja vaati saada herättää Mooseksen ruumiin. ”Synnin tähden Mooses oli joutunut saatanan valtaan. Omilla ansioillaan hän ei pystynyt vapautumaan laillisesta kuoleman vankeudestaan, mutta Lunastajan nimen turvin hänet herätettiin kuolemattomaan elämään. Mooses tuli esiin haudasta kirkastettuna ja kohosi Vapauttajansa kanssa Jumalan kaupunkiin.” (2AO 78.)

MEIDÄN KAIKKIEN YLÖSNOUSE- MUS

Uuden testamentin valossa se, että Mooses jätettiin luvattuun maan ulkopuolelle, ei vaikutakaan enää kovin suurelta rangaistukselta. Maallisen Kanaaninmaan ja myöhemmän maallisen Jerusalemin sijaan taivaallinen Jerusalem (Hepr. 12:22) on nyt Mooseksen koti. Varmasti paljon parempi asuinsija!

Mooses oli Raamatun ensimmäinen esimerkki kuolleiden ylösnousemuksesta. Henok pääsi taivaaseen kuolemaa maistamatta (1. Moos. 5:24), samoin Elia (2. Kun. 2:11), mutta ainakin kirjoitusten perusteella Mooses oli ensimmäinen kuolleista ikuisen elämään herätetty henkilö.

Emme tiedä, kuinka kauan Mooses nukkui maassa, mutta hänen näkökulmastaan asialla ei ollut merkitystä. Hän sulki silmänsä kuolon uneen, ja se, kestikö kuolema kolme tuntia tai 300 vuotta, oli hänen kannaltaan yhdentekevää. Sama koskee kaikkia kuolleita läpi historian. Suljemme silmämme kuolon uneen ja seuraava asia, jonka tajuamme, on joko Jeesuksen toinen tuleminen tai viimeinen tuomio (ks. Ilm. 20:7-15).

Lue 1. Kor. 15:13-22. Mikä suuri lupaus tekstistä löytyy? Miksi Paavalin sanoissa onärkeä vain, jos ymmärrämme kuolleiden nukkuvan Kristuksessa ylösnousemukseen asti?

Ilman ylösnousemustoivoa meillä ei ole toivoa lainkaan. Kristuksen ylösnousemus takaa meidänkin ylösnousemuksemme. "Toimitettuaan puhdistuksen synneistä" (Hepr. 1:3) ristillä meidän uhrikaritsanamme Kristus kuoli ja nousi kuolleista. Hänen ylösnousemuksensa ansiosta meillä on varmuus omasta ylösnousemuksestamme. Mooses oli ensimmäinen esimerkki siitä, miten langennut ihminen herätetään kuolleista. Mooses herätettiin sen perusteella, mitä Kristus oli vielä tekevä; meidät herätetään sen perusteella, mitä Kristus on jo tehnyt.

Mooseksessa meillä on esimerkki pelastuksesta uskon kautta - uskon, joka ilmeni uskollisuutena ja luottavaisuutena Jumalaa kohtaan, vaikka Mooses lopussa kompastelikin. Halki koko Viidennen Mooseksen kirjan näemme, miten Mooses pyrki kutsumaan kansaa samankaltaiseen uskollisuuteen, reagoimaan samalla tavoin samaansa armoon - armoon, joka oli heille sama kuin meillekin, jotka myös olemme luvattuun maan rajalla.

KERTAUS

Lisäaineistoa: "Huutaessaan: 'Onko meidän saatava teille vettä tästä kalliosta?' he asettuivat Jumalan paikalle ikään kuin heillä, poloisilla heikoilla ja vajavaisilla ihmisillä, olisi ollut voimaa itsessään. Kansan jatkuvan napinoimisen ja niskuroinnin väsyttämänä Mooses oli kadottanut näkyvistään kaikkivaltiaan Auttajansa, ja jäädessään vaille jumalallista voimaa hän pilasi mainettaan paljastamalla inhimillisen heikkoutensa. Mies, joka olisi voinut pysyä puhtaana, lujana ja epäitsekäänä uransa loppuun asti, joutui sittenkin lopulta tappiolle. Jumala tuli häväistyksi Israelin seurakunnan edessä, vaikka häntä olisi pitänyt korottaa ja ylistää." (2AO 19, 20.)

"Kirkastusvuorella Mooses oli Elian vierellä, joka oli elävänä muutettu kuolemattomuuteen. Isä lähetti heidät tuomaan valoa ja kirkkautta Pojalleen. Ja niin täyttyi lopulta Mooseksen rukous, jonka hän esitti niin monia vuosisatoja aikaisemmin. Hän seiso i'ihanalla vuorella, keskellä kansansa perintöosaa' todistamassa hänestä, johon keskittyivät kaikki Israelille annetut lupaukset. Tällainen on viimeinen kuolevaisten katseltavaksi suotu näkymä sen miehen vaiheista, jota taivas niin suuresti kunnioitti." (2AO 78.)

Keskustelunaiheita:

1. Mooses herätettiin kuolleista ja hänet vietiin taivaaseen pian hänen kuolemansa jälkeen. Mooses-parka (näin me olemme) joutuu kuitenkin todistamaan kaikkea sitä kauheaa sotkua, joka maan päällä vallitsee. Miten onnekasta onkaan, että useimmat meistä herätetään vasta Kristuksen toisessa tulemisessa, kun kaikki maan taistelut ovat jo ohi. Millä tavoin tämä on jopa vielä suurempi siunaus kuin se, minkä Mooses sai?
2. Millä tavoin kertomus Mooseksen kuolemasta ja hänen myöhemmästä ylösnousemuksestaan osoittaa meille, miten Uusi testamentti, vaikkakin suurelta osin Vanhaan testamenttiin pohjautuen, vie meitä pidemmälle kuin Vanha testamentti, ja miten se voi antaa uutta valoa myös Vanhan testamentin tulkintaan?
3. Miten kertomus Mooseksen elämästä (johon kuului myös se, miten hän löi kalliota vihan puuskassaan) on esimerkki siitä, mitä uskon varassa eläminen ja uskosta pelastuminen ilman lain vaatimia tekoja tarkoittavat?